

Het systeem weet het!

Systemische principes en hun dynamieken in families én organisaties.

Op een zaterdagmorgen in januari kwamen we in Zuidhorn bij elkaar voor een workshop tafelopstellingen met Rolf Eikenhout. Het werd een bijzondere ochtend. In dit artikel wil ik een indruk geven van twee casussen die aan de orde zijn geweest en hoe tafelopstellingen kunnen werken. En misschien herkent u iets van uw eigen verhaal.

Vooraf

Het werken met (tafel)opstellingen levert niet direct oplossingen. Er kan wel inzicht en beweging ontstaan. N.B. Daar waar 'vierkant' genoemd wordt, heeft het vaak de betekenis van 'mannelijk'. Daar waar 'rond' beschreven wordt, heeft het vaak de betekenis van 'vrouwelijk'.

Casus 1

IK (vrouw) heb het gevoel van vastzitten en niet verder te kunnen. Ik zoek beweging, inspiratie, een drive om iets te kunnen vormgeven. Ik denk aan onderdrukking van het vrouwelijke. Ik hou me zelf aan de zijlijn. De loyaliteit naar mijn moeder speelt hier een rol. 'Hier zit ik vast en het is absoluut.' Ik heb ooit een besluit genomen: 'eerst de wereld en dan ik - eerst wereldvrede en dan ik.'

De opstelling:

Op tafel ligt een rond werkvlak. Dit staat voor de wereld/aarde.

Voor het **Kleine meisje** vind ik het kleinste blokje veel te groot. Er komt een klein poppetje met rugzak uit een doos. Dit is goed voor mij. Ik zet haar midden op de aarde. Dit voelt verloren.

Mijn vader (groot vierkant blok) zet ik aan de rand. Hij staat niet achter me en hij kijkt naar me. Voor mij is hij onbereikbaar.

Mijn moeder (groot rond blok) - het is niet direct duidelijk wat haar plaats is. Rolf: 'Twijfel mag er zijn.' Moeder komt uiteindelijk pal voor het kleine meisje te staan. Bij navraag blijkt dat moeder behoorlijk in de weg zit. Er blijkt nu een strijd te zijn tussen de 'plek' en de 'wenselijke plek'. 'Dit vertroebelt mijn blik'.

De loyaliteit (klein vierkant blok) zet ik pal achter het kleine meisje. De associatie is het mannelijke in de wereld, een kracht en daadkracht. Bij navraag blijkt het om 'daadkracht' en niet om 'daderkracht' te gaan.

Rolf: 'Wat kun jij doen? Welke beweging kun je maken?'

En: 'Wordt het vrouwelijke onderdrukt?'

IK: De opstelling is 'benauwend'. (zie foto 1)

Rolf stelt voor om **vrouwelijkheid** op te stellen. Ik zet haar (groot rond blok) aan de rand van de aarde in de lijn van mijn moeder. Vrouwelijkheid geeft rust. Ik zie dat ik er geen zicht op heb. Dit is in de opstelling ook letterlijk zo.

(zie foto 2)

Rolf: 'Wat is nu de minimale beweging die je kunt maken?' Ik ga iets opzij en zie dan de vrouwelijkheid in de verte. De benauwdheid verdwijnt. Een fijn beginnetje. Het gaat hier over mij!

Casus 2

Het is alsof ik mezelf verlies in verbinding met mijn man. We zijn 25 jaar samen en hebben twee kinderen, een meisje (23 jaar) en een jongen (21 jaar). Ik voel me snel aangevallen en andersom. In het begin van de relatie was ik het 'moedertje'. Hier heb ik mezelf van losgemaakt. En nu hebben we veel strijd. Hij (mijn man) had een moeizame relatie met zijn moeder. Ik wil die moederrol tegenover

